

بیانیه سنگاپور *

صداقت در پژوهش

مقدمه: ارزش و فایده پژوهش ضرورتاً در گرو صداقت در پژوهش است. اگرچه ممکن است در روش مدیریت و انجام پژوهش تفاوت‌های انضباطی یا ملی وجود داشته باشد، که در عمل نیز چنین است؛ اما اصول و مسئولیت‌های حرفه‌ای نیز وجود دارد که صرف‌نظر از این‌که این مسئولیت‌ها در کجا به عهده گرفته شده‌اند، بنیان صداقت در پژوهش را تشکیل می‌دهد.

اصول

صداقت در تمامی جنبه‌های پژوهش
پاسخ‌گویی در انجام پژوهش
اخلاق حرفه‌ای و انصاف در کار با دیگران
نظارت خوب بر پژوهش از سوی دیگران

مسئولیت‌ها

۱. **صداقت:** پژوهش‌گران باید مسئولیت قابل اعتماد بودن پژوهش خود را به عهده گیرند.
۲. **پایبند بودن به قوانین:** پژوهش‌گران باید به قوانین و سیاست‌های مربوط به پژوهش آگاه بوده و به آن پایبند باشند.
۳. **روش‌های پژوهش:** پژوهش‌گران باید از روش‌های پژوهشی مناسب استفاده کنند، تحلیل منتقدانه شواهد را مبنای نتیجه‌گیری خود قرار داده و یافته‌ها و نظرات خود را به‌طور کامل و هدف‌مند گزارش کنند.
۴. **مستندات پژوهش:** پژوهش‌گران باید تمامی مستندات پژوهش را به‌طور روشن و دقیق نگهداری کنند، به گونه‌ای که دیگران نیز قادر به تأیید و تکرار آن پژوهش‌ها باشند.
۵. **یافته‌های حاصل از پژوهش:** پژوهش‌گران بایستی سریعاً و به‌محض اینکه فرصتی برای ارائه ادعاهای خود مبنی بر حق اولویت و مالکیت بر پژوهش پیدا کردند، داده‌ها و یافته‌های خود را در اختیار همه قرار دهند.
۶. **تألیف:** پژوهش‌گران باید مسئولیت گزارش‌ها و ارائه‌ی نتایج پژوهش‌های خود و هم‌چنین مسئولیت هم‌کاری خود با تمام نشریات و برنامه‌های سرمایه‌گذاری را به عهده گیرند. فهرست نویسندگان باید فقط و فقط شامل نام تمامی کسانی باشد که معیارهای نویسندگی را دارند.
۷. **قدردانی کردن در گزارش‌های منتشر شده:** پژوهش‌گران باید هنگام انتشار نتایج خود، از افرادی که سهم قابل‌توجهی در پیش‌برد پژوهش

داشته‌اند، با ذکر نام و نقش قدردانی کند. این فهرست شامل نویسندگان، سرمایه‌گذاران، حامیان مالی و سایر افرادی که معیار نویسندگی را ندارند، می‌شود.

۸. **بازبینی دقیق:** پژوهش‌گران باید در بازبینی کارهای دیگران، ارزیابی‌های منصفانه، سریع و سخت داشته باشند و به قوانین رازداری احترام بگذارند.

۹. **تضاد منافع:** پژوهش‌گران ملزمند که تضادهای منافع مالی و غیره که ممکن است قابل اعتماد بودن پژوهش‌های آنان را در زمینه ارائه پیشنهادها، پژوهش، انتشار و ارتباطات عمومی و هم‌چنین در تمامی فعالیت‌های داوری به خطر اندازد، افشا نمایند.

۱۰. **روابط عمومی:** پژوهش‌گران باید هنگام ورود در بحث‌های عمومی درباره کاربرد و اهمیت یافته‌های پژوهش، نظرات تخصصی خود را تنها به حوزه تخصص‌های شناخته‌شده‌شان محدود کنند و میان نظرات تخصصی و نظراتی که بر مبنای دیدگاه‌های شخصی‌شان است، به روشنی تمایز قائل شوند.

۱۱. **گزارش فعالیت‌های پژوهشی غیرمسئولانه:** پژوهش‌گران باید هر گونه تخلفات مشکوک پژوهشی را که شامل موارد ساختگی، تقلب یا سرقت تألیفات و سایر فعالیت‌های پژوهشی غیرمسئولانه است، و موجب از بین رفتن قابلیت اعتماد پژوهش می‌شود، نظیر بی‌دقتی، فهرست‌بندی نادرست نویسندگان، عدم گزارش داده‌های متعارض یا استفاده از روش‌های تحلیلی گمراه‌کننده به مقامات مربوطه گزارش کنند.

۱۲. **پاسخ‌گویی در قبال فعالیت‌های پژوهشی غیرمسئولانه:** نهادهای پژوهشی، و هم‌چنین نشریات، سازمان‌ها و آژانس‌های حرفه‌ای که در برابر پژوهش تعهد دارند، باید شیوه‌هایی برای پاسخ‌گویی به اظهارات، در خصوص تخلفات و سایر فعالیت‌های پژوهشی غیرمسئولانه و حمایت از افرادی که چنین رفتارهایی را با حسن نیت گزارش می‌کنند، داشته باشند. چنان‌که تخلف یا سایر فعالیت‌های پژوهشی غیرمسئولانه تأیید شود، اقدامات مناسب، نظیر تصحیح مستندات پژوهش باید سریعاً صورت گیرد.

۱۳. **محیط‌های پژوهشی:** نهادهای پژوهشی می‌بایست محیط‌هایی را که مشوق صداقت در حین آموزش، سیاست‌های شفاف و استانداردهای منطقی برای پیشرفت است، به وجود آورده و آن را حفظ کنند و در عین حال به بهبود محیط‌های کاری که از سلامت پژوهش حمایت می‌کنند، بپردازند.

۱۴. **ملاحظات اجتماعی:** پژوهش‌گران و نهادهای پژوهشی باید بپذیرند که در ارجح دانستن منافع اجتماعی در برابر مخاطراتی که در حین کارشان ایجاد می‌شود، تعهد اخلاقی دارند.

* این بیانیه حاصل دومین کنفرانس جهانی صداقت در پژوهش، در سال

۲۰۱۰ در کشور سنگاپور است.